

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

यदुभौ विमुच्यातिथ्यं गृहीयाद्यज्ञं विच्छिन्द्याद्यदुभावविमुच्य
यथानागतायातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्विमुक्तोऽन्योऽनृद्धान्भवत्यविमुक्त
ऽन्योऽथातिथ्यं गृह्णाति यज्ञस्य सन्तत्यै पत्यन्वारभते पत्नी हि
पारीणह्यस्येशे पत्नियैवानुमतं निर्वपति यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति
मिथुनं तदथो पत्निया एव (१)

एष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै यावद्भिर्वै राजानुचरैरागच्छति
सर्वेभ्यो वै तेभ्य आतिथ्यं क्रियते छन्दांसि खलु वै सोमस्य
राज्ञोऽनुचराण्यग्नेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया एवैतेन
करोति सोमस्यातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह त्रिष्टुभं एवैतेन
करोत्यतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह जगत्यै (२)

एवैतेन करोत्यग्नये त्वा रायस्पोषदात्रे विष्णवे त्वेत्याहानुष्टुभं
एवैतेन करोति श्येनाय त्वा सोमभृते विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया
एवैतेन करोति पञ्च कृत्वो गृह्णाति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो
यज्ञमेवाव रुन्धे ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्याद्वायत्रिया उभयत
आतिथ्यस्य क्रियत इति यदेवादः सोममा (३)

अहरत्तस्माद्वायत्रिया उभयत आतिथ्यस्य क्रियते
पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदातिथ्यं नवकपालः

पुरोडाशो भवति तस्मान्नवधा शिरो विष्यूतन्नवकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृता स्तोमैर्न सम्मितास्तेजस्त्रिवृत्तेज एव यज्ञस्य शीर्षं दधाति नवकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृता प्राणेन सम्मितास्त्रिवृद्वै (४)

प्राणस्त्रिवृतमेव प्राणमभिपूर्वं यज्ञस्य शीर्षं दधाति प्रजापतेर्वा एतानि पक्ष्माणि यदश्ववाला ऐक्ष्वी तिरश्ची यदाश्ववालः प्रस्तुरो भवत्यैक्ष्वी तिरश्ची प्रजापतेरेव तच्चक्षुः सम्भरति देवा वै या आहुतीरजुहवुस्ता असुरा निष्कावमादन्ते देवाः कार्ष्ण्यमपश्यन्कर्मण्यो वै कर्मनेन कुर्वीतेति ते कार्ष्ण्यमयान्परिधीन् (५)

अकुर्वत तैर्वै ते रक्षाःस्यपाघ्नत यत्कार्ष्ण्यमयाः परिधयो भवन्ति रक्षसामपहत्यै सःस्पर्शयति रक्षसामनन्ववचाराय न पुरस्तात्परि दधात्यादित्यो ह्येवोद्यन्पुरस्ताद्रक्षाःस्यपहन्त्यूर्ध्वं समिधावा दधात्युपरिष्ठादेव रक्षाःस्यपहन्ति यजुषान्यां तूष्णीमन्याम्मिथुनत्वाय द्वे आ दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति (६)

अग्निश्च वा एतौ सोमश्च कथा सोमायातिथ्यं क्रियते नाग्नय इति यदग्नावग्निमथित्वा प्रहरति तेनैवाग्नय आतिथ्यं क्रियते-
ऽथो खल्वाहुरग्निः सर्वा देवता इति यद्विरासाद्याग्निमन्यति

हव्यायैवासन्नाय सर्वा देवता जनयति॥ (७)

पत्न्या एव जगत्या आ त्रिवृद्धे परिधीन् वदन्त्येकचत्वारिंशच्च॥ [१]

देवा॒सुराः संय॑त्ता आस॒न्ते दे॒वा मि॒थो विप्रि॑या आस॒न्तेऽ
३ न्यो॑न्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठ॑मानाः पञ्च॑धा व्य॑क्रामन्नग्निर्वसु॑भिः
सोमो॑ रु॒द्रैरिन्द्रो॑ म॒रुद्भिर्वरु॑ण आ॒दित्यै॑र्बृह॒स्पति॑र्विश्वैर्दे॒वैस्ते-
ऽमन्य॑न्तासुरेभ्यो वा इ॒दं भ्रातृ॑व्येभ्यो र॒ध्यामो यन्मि॒थो विप्रि॑याः
स्मो या न इ॒माः प्रि॒यास्तनु॑वस्ताः स॒मव॑द्यामहे ताभ्यः स
निर्ऋ॑च्छाद्यः (८)

नः प्र॒थमोऽ ३ न्यो॑न्यस्मै द्रुह्यादिति॑ तस्माद्यः स॒तानून॑न्प्रिणाम्प्रथमं
द्रुह्या॑ति स आ॒र्तिमा॑र्च्छति॑ यत्तानून॑न्प्र ५ स॒मव॑द्यति॑ भ्रातृ॑व्याभिभूत्यै
भव॑त्यात्मना परा॑स्य भ्रातृ॑व्यो भवति॑ पञ्च कृ॒त्वोऽव॑ द्यति॑ पञ्च॑धा
हि ते तथ्स॑म॒वाद्य॑न्ताथो पञ्चा॑क्षरा प॒ङ्क्तिः पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञो य॒ज्ञमे॒वाव॑
रुन्ध॒ आप॑तये त्वा गृह्णामीत्या॑ह प्रा॒णो वै (९)

आप॑तिः प्रा॒णमे॒व प्री॑णाति॑ परि॑पतय॒ इत्या॑ह॒ मनो॑
वै परि॑पति॒र्मन॑ ए॒व प्री॑णाति॑ तनून॑न् इत्या॑ह॒ तनु॑वो हि
ते ताः स॑म॒वाद्य॑न्त शा॒क्रायेत्या॑ह॒ शक्त्यै॑ हि ते ताः
स॑म॒वाद्य॑न्त शक्न॑न्नोजि॒ष्ठायेत्या॑हौजि॒ष्ठः हि ते तदा॑त्मनः
स॑म॒वाद्य॑न्ताना॒धृष्ट॑मस्यनाधृष्यमित्या॑हाना॒धृष्टः ह्येत॑दनाधृष्यं
दे॒वाना॒मोजः॑ (१०)

इत्या॑ह॒ दे॒वाना॑ ५ ह्येत॑दोजो॒ऽभि॑शस्ति॒पा अ॑नभि॒शस्ते॒न्यमि॒त्याहा॑

ह्येतद॑न॒भि॒शस्ते॒न्यम॑नु॒ मे दी॒क्षां दी॒क्षाप॑ति॒र्मन्य॑ता॒मित्या॑ह
 यथा॒य॒जुरे॒वैतद् घृ॑तं वै दे॒वा वज्रं॑ कृ॒त्वा सोम॑म॒घ्नन्ति॑ क॒र्मि॒व खलु॑
 वा अ॒स्यैतच्च॑रन्ति॒ यत्तानू॑न॒प्रेण॑ प्र॒चर॑न्त्य॒ऽशुर॑ऽशु॒स्ते दे॒व सो॒मा
 प्या॑यता॒मित्या॑ह॒ यत् (११)

ए॒वास्या॑पु॒वाय॑ते॒ यन्मी॑यते॒ तदे॒वास्यै॑तेना॒ प्या॑य॒यत्या॑
 तुभ्य॑मिन्द्रः॒ प्या॑यता॒मा त्वमिन्द्रा॑य॒ प्या॑य॒स्वेत्या॑होभा॒वेवेन्द्रं॑ च॒ सोमं॑
 चा॒ प्या॑य॒यत्या॑ प्या॒यय॑ स॒खीन्त्स॒न्या मे॒धये॑त्या॒हृत्वि॑जो॒ वा अ॒स्य
 स॒खाय॑स्ता॒नेवा॒ प्या॑य॒यति॑ स्व॒स्ति ते॑ दे॒व सोम॑ सु॒त्याम॑शीय (१२)

इत्या॑हा॒ऽऽशि॑षमे॒वैता॑मा शा॒स्ते प्र॒ वा ए॒तेऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वन्ते॒
 ये सोम॑मा॒प्या॑य॒न्त्यन्तरि॑क्षदे॒वत्यो॑ हि सोम॒ आप्या॑यित॒ एष्टा॑
 रा॒यः प्रे॒षे भ॒गाये॑त्या॒ह द्या॒वापृ॑थि॒वीभ्या॑मे॒व न॑म॒स्कृत्या॑स्मि॒ल्लोके॑
 प्र॒ति तिष्ठ॑न्ति॒ दे॒वासुराः॑ सं॒यत्ता॑ आ॒सन्ते॑ दे॒वा बिभ्य॑तो॒
 ऽग्नि॑म्प्रावि॒शन्त॑स्मा॒दाहुर॑ग्निः सर्वा॑ दे॒वता॒ इति॑ ते (१३)

अ॒ग्निमे॒व वरू॑थं कृ॒त्वासु॑रान॒भ्य॑भव॒न्नग्नि॑मि॒व खलु॑ वा ए॒ष प्र
 वि॒शति॑ यो॒ऽवान्तर॑दी॒क्षामु॑पैति॒ भ्रातृ॑व्याभि॒भूत्यै॑ भव॒त्यात्म॑ना॒ परा॑स्य
 भ्रातृ॑व्यो भव॒त्यात्मानं॑मे॒व दी॒क्षया॑ पाति॒ प्र॒जाम॑वान्तरदी॒क्षया॑
 सन्तरा॑म्मे॒खला॑ऽस॒माय॑च्छते॒ प्र॒जा ह्या॑त्मनो॒ऽन्तर॑तरा॒ तप्त॑व्र॒तो
 भव॑ति॒ मद॑न्तीभि॒र्मार्ज॑यते॒ निर्ह्य॑ग्निः शी॒तेन॑ वा॒यति॑ समि॒द्धौ या
 ते॑ अ॒ग्ने रुद्रि॑या त॒नूरि॑त्या॒ह स्वयै॑वेन॒द्दे॒वता॑या॒ व्रत॑यति॒ सयो॑नि॒त्वाय॑

शान्त्यै॥ (१४)

यो वा ओजं आहु यदंशीयेति तैऽग्र एकादश च॥ [२]

तेषामसुराणान्तिस्रः पुरं आसन्नयस्मय्यवमाऽथ रज्जताऽथ
हरिणी ता देवा जेतुन्नाशंकुवन्ता उपसदेवाजिगीषन्तस्मादाहुर्यश्चैवं
वेद यश्च नोपसदा वै महापुरं जयन्तीति त इषुः
समंस्कुर्वताग्निमनीकः सोमः शल्यं विष्णुन्तेजन्तेऽब्रुवन्क
इमामसिष्यतीति (१५)

रुद्र इत्यब्रुवन्नद्रो वै क्रूरः सोऽस्यत्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणा
अहमेव पशूनामधिपतिरसानीति तस्माद्रुद्रः पशूनामधिपतिस्ताः
रुद्रोऽवांसृजत्स तिस्रः पुरो भित्त्वैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदत्
यदुपसदं उपसद्यन्ते भ्रातृव्यपराणुत्यै नान्यामाहुतिं पुरस्ताञ्जुहुयाद्यदन्
पुरस्ताञ्जुहुयात् (१६)

अन्यन्मुखं कुर्यात्स्रुवेणाधारमा धारयति यज्ञस्य प्रज्ञात्यै
पराङ्तिक्रम्य जुहोति परां च एवैभ्यो लोकेभ्यो यजमानो
भ्रातृव्यान्प्राणुदत्ते पुनरत्याक्रम्योपसदं जुहोति प्रणुद्यैवैभ्यो
लोकेभ्यो भ्रातृव्याञ्जित्वा भ्रातृव्यलोकमभ्यारोहति देवा वै याः
प्रातरुपसदं उपासीदन्नहस्ताभिरसुरान्प्राणुदन्त याः सायः रात्रियै
ताभिर्यत्सायम्प्रातरुपसदः (१७)

उपसद्यन्तेऽहोरात्राभ्यामेव तद्यजमानो भ्रातृव्यान्प्राणुदत्ते याः

प्रातर्याज्याः स्युस्ताः सायं पुरोनुवाक्याः कुर्यादयातयामत्वाय
 तिस्र उ॒पसद॑ उ॒पैति॑ त्रय॑ इ॒मे लो॒का इ॒माने॒व लो॒कान्प्री॑णाति
 षट्थ्सम्प॑द्यन्ते षड्वा ऋ॒तव॑ ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति द्वाद॑शाहीने सोम॒
 उ॒पैति॑ द्वाद॑श मासाः संव॑त्सरः संव॑त्स॒रमे॒व प्री॑णाति चतु॑र्विंशतिः
 सम् (१८)

प॒द्यन्ते॑ चतु॑र्विंशतिर॒र्धमा॒सा अ॒र्धमा॒साने॒व प्री॑णा॒त्यारा॑ग्रामवान्त॒
 का॒मये॑तास्मिन्मे॑ लो॒केऽर्धु॑कः स्या॒दित्ये॒कम॒ग्रेऽथे॒ द्वाव॑थ॒ त्रीन॑थ॒
 च॒तुर॑ ए॒षा वा आ॒रा॑ग्रावान्तरदीक्षास्मिन्ने॒वासमै॑ लो॒केऽर्धु॑कम्भवति
 प॒रोव॑रीयसीमवान्तरदीक्षामुपे॒याद्यः॑ का॒मये॑तामुष्मिन्मे॑ लो॒के-
 ऽर्धु॑कः स्या॒दिति॑ च॒तुरोऽग्रे॑ऽथ॒ त्रीन॑थ॒ द्वाव॑थैकमेषा वै
 प॒रोव॑रीयस्यवान्तरदीक्षामुष्मिन्ने॒वासमै॑ लो॒केऽर्धु॑कम्भवति॥ (१९)

अ॒सि॒ष्यती॑ति जुहु॒यात्सा॒यम्रा॑तरु॒पसद॑श्चतु॑र्विंशतिः स॒ञ्चतुरोऽग्रे॑ षोड॑श च॥ [३]

सु॒वर्गं॑ वा ए॒ते लो॒कं य॑न्ति॒ य उ॒पसद॑ उप॒यन्ति॑ तेषां॒ य उ॒न्नय॑ते
 ही॒यत॑ ए॒व स नोद॑नेषीति॒ सू॒त्रीय॑मिव॒ यो वै स्वार्थे॑तां॒ यता॑ः श्रान्तो
 ही॒यत॑ उ॒त स नि॒ष्ठ्याय॑ स॒ह व॑सति॒ तस्मा॑त्स॒कृदु॒न्नीय॑ नाप॑रमु॒न्नये॑त
 द॒धोन्न॑येतैतद्वै प॑शूना॒ रूप॑ रूपेणै॒व प॑शूनव॒ रुन्धे॑ (२०)

य॒ज्ञो दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त॒ विष्णू॑ रूपं कृ॒त्वा स पृ॑थि॒वीम्प्रा॑वि॒शत॑
 दे॒वा ह॒स्ता॑न्त्स॒रभ्यै॑च्छ॒न्तमिन्द्र॑ उप॒र्युप॑र्यत्य॒क्राम॑त्सो॒ऽब्रवी॑त्को
 मा॒यमु॑पर्यु॒पर्यत्य॑क्रमी॒दित्य॑हं दु॒र्गे ह॑न्तेत्यथ॒ कस्त्व॑मित्य॒हं

दुर्गादाहर्तेति सोऽब्रवीद्दुर्गे वै हन्तावोचथा वराहोऽयं
वाममोषः (२१)

सप्तानां गिरीणाम्पुरस्ताद्वित्तं वेद्यमसुराणाम्बिभर्ति तं जहि
यदि दुर्गे हन्तासीति स दर्भपुञ्जीलमुद्धृत्य सप्त गिरीभित्त्वा
तमहन्त्यसोऽब्रवीद्दुर्गाद्वा आहर्तावोचथा एतमा हरेति तमेभ्यो
यज्ञ एव यज्ञमाहरद्यत्तद्वित्तं वेद्यमसुराणामविन्दन्त तदेकं वेद्यै
वेदित्वमसुराणाम् (२२)

वा इयमग्र आसीद्यावदासीनः परापश्यति तावद्देवानान्ते देवा
अब्रुवन्नस्त्वेव नोऽस्यामपीति कियद्वो दास्याम इति यावदियं
सलावृकी त्रिः परिक्रामति तावन्नो दत्तेति स इन्द्रः सलावृकी
रूपं कृत्वेमां त्रिः सर्वतः पर्यक्रामत्तदिमामविन्दन्त यदिमामविन्दन्त
तद्वेद्यै वेदित्वम् (२३)

सा वा इयं सर्वैव वेदिरियति शक्ष्यामीति त्वा अवमाय
यजन्ते त्रिंशत्पदानि पश्चात्तिरश्ची भवति षट्त्रिंशत्प्राची
चतुर्विंशतिः पुरस्तात्तिरश्ची दशदश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा
विराडन्न विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्ध उद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं
तदपं हन्त्युद्धन्ति तस्मादोषधयः परा भवन्ति बर्हिः स्तृणाति
तस्मादोषधयः पुनरा भवन्त्युत्तरम्बर्हिष उत्तरबर्हिः स्तृणाति
प्रजा वै बर्हिर्यजमान उत्तरबर्हिर्यजमानमेवायजमानादुत्तरं
करोति तस्माद्यजमानोऽयंजमानादुत्तरः॥ (२४)

रुन्धे वाममोषो वेदित्वमसुराणां वेदित्वं भवन्ति पञ्चविंशतिश्च॥ [४]

यद्वा अनी॑शानो भारमा॑दत्ते वि वै स लि॑शते यद्वाद॑श
सा॒हस्यो॑प॒सदः स्युस्ति॑स्रोऽहीन॑स्य य॒ज्ञस्य॑ विलो॑म क्रियेत तिस्र
ए॒व सा॒हस्यो॑प॒सदो द्वाद॑शाहीन॑स्य य॒ज्ञस्य॑ सवीर्य॑त्वायाथो सलो॑म
क्रियते व॒थ्सस्यै॑कः स्तनो॑ भागी हि सोऽथै॑कः॒ स्तनं॑ व्रतमु॒पैत्यथ॑
द्वावथ॑ त्रीनथ॑ च॒तुर॑ ए॒तद्वै (२५)

क्षुरप॑वि नाम॑ व्रतं येन॒ प्र जा॒तान्भ्रात॑व्यान्नुदते॒
प्रति॑ जनि॒ष्यमाणान॑थो कनी॑यसैव भूय॒ उपै॑ति च॒तुरोऽग्रे॑
स्तनान्॑व्रतमु॒पैत्यथ॑ त्रीनथ॑ द्वावथै॑कमे॒तद्वै सु॑जघ्नं नाम॑ व्रतं
तप॑स्य॒ सुव॑र्ग्यमथो प्रैव जा॑यते प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्यवा॒गू रा॑ज॒न्यस्य॑
व्रतं॑ क्रूरे॒व वै य॑वा॒गूः क्रूर॑ इ॒व (२६)

रा॒ज॒न्यो व॑ज्रस्य रूप॑ समृ॒द्धा आ॒मिक्षा॑ वैश्यस्य पाकय॒ज्ञस्य॑
रूपं॑ पु॒ष्ट्यै पयो॑ ब्राह्मणस्य तेजो॒ वै ब्रा॑ह्मणस्तेजः पय॒स्तेज॑सैव तेजः
पय॑ आ॒त्मन्ध॒त्तेऽथो॒ पय॑सा॒ वै गर्भा॑ वर्धन्ते गर्भ॑ इ॒व खलु॑ वा ए॒ष
यद्दी॑क्षितो यदस्य॒ पयो॑ व्रतम्भ॑वत्या॒त्मानमे॑व तद्वर्ध॑यति त्रिव्र॑तो॒ वै
मनु॑रासीद्विव्र॑ता॒ असु॑रा॒ एक॑व्रताः (२७)

दे॒वाः प्रा॑तर्मध्यन्दि॒ने सा॒यं तन्मनो॑व्र॒तमा॑सीत्पाकय॒ज्ञस्य॑
रूपं॑ पु॒ष्ट्यै प्रा॑तश्च॒ सा॒यं चासु॑राणां निर्म॒ध्यं क्षु॒धो रूपं॑
तत॑स्ते परा॑भवन्मध्यन्दि॒ने मध्य॑रा॒त्रे दे॒वानां॑ तत॑स्तेऽभवन्सु॒वर्गं॑

लो॒कमा॑यन् यद॑स्य म॒ध्यन्दि॑ने म॒ध्यरा॑त्रे व्र॒तम्भ॑वति म॒ध्यतो॑
वा अ॒त्रेन॑ भु॒ञ्जते॑ म॒ध्यत॑ ए॒व तदूर्ज॑ धत्ते भ्रातृ॑व्याभिभूत्यै
भव॑त्यात्म॒ना (२८)

परा॑ऽस्य भ्रातृ॑व्यो भवति गर्भो॑ वा ए॒ष यद्दी॑क्षितो
योनि॑र्दीक्षितवि॒मितं॑ यद्दी॑क्षितो दी॒क्षितवि॑मितात्प्रव॒सेद्यथा॑ योनेर्गर्भः
स्कन्द॑ति तादृ॒गेव॑ तन्न प्रव॒स्तव्य॑मात्म॒नो गोपी॑थायैष वै
व्याघ्रः॑ कु॒लगो॑पो यद॒ग्निस्तस्मा॑द्यद्दी॑क्षितः प्रव॒सेत्स ए॒नमी॑श्वरो-
ऽनू॒त्थाय॑ हन्तो॒र्न प्र॑व॒स्तव्य॑मात्म॒नो गुप्त्यै॑ दक्षिण॒तः शय॑ ए॒तद्वै
यज॑मानस्याय॒तन॑ः स्व ए॒वाय॑तने शयेऽ॒ग्निम॑भ्यावृत्य शये दे॒वता॑
ए॒व य॒ज्ञम॑भ्यावृत्य शये॥ (२९)

ए॒तद्वै कूर॑ इ॒वैक॑व्रता आ॒त्मना॑ यज॑मानस्य त्रयो॑दश च॥ [५]

पु॒रोह॑विषि दे॒वय॑जने याजये॒द्यं का॒मये॑तोपै॒नमु॑त्तरो
य॒ज्ञो न॑मे॒द्भि सु॑व॒र्गं लो॒कं ज॑येदित्ये॒तद्वै पु॒रोह॑विदे॒वय॑ज॒नं
यस्य॑ हो॒ता प्रा॑तरनुवाकम॒नुब्रु॑वन्न॒ग्निम॑प आ॒दित्य॑म॒भि
वि॒पश्य॑त्युपै॒नमु॑त्तरो य॒ज्ञो न॑मत्य॒भि सु॑व॒र्गं लो॒कं ज॑यत्या॒प्ते
दे॒वय॑जने याजये॒द्भ्रातृ॑व्यवन्त॒म्पन्था॑ वाधिस्पर्शये॒त्कर्त॑ वा
याव॒न्नान॑से यात॒वै (३०)

न रथा॑यैतद्वा आ॒प्तं दे॒वय॑ज॒नमा॒प्नोत्ये॒व भ्रातृ॑व्यं
नैन॒म्भ्रातृ॑व्य आ॒प्नोत्ये॒कोन्न॑ते दे॒वय॑ज॒ने याज॑येत्प॒शुका॑ममे॒कोन्न॑ताद्वै
दे॒वय॑ज॒नादङ्गि॑रसः प॒शून॑सृज॒न्तान्तरा॑ स॒दोह॑वि॒र्धाने॑ उ॒न्नत॑ः

स्यादेतद्वा एकोन्नतं देवयजनम्पशुमानेव भवति त्र्युन्नते
 देवयजने याजयेत्सुवर्गकामत्र्युन्नताद्वै देवयजनादङ्गिरसः सुवर्गं
 लोकमायन्नन्तराहवनीयं च हविर्धानं च (३१)

उन्नतः स्यादन्तरा हविर्धानं च सदश्चान्तरा सदश्च
 गार्हपत्यं चैतद्वै त्र्युन्नतं देवयजनं सुवर्गमेव लोकमेति
 प्रतिष्ठिते देवयजने याजयेत्प्रतिष्ठाकाममेतद्वै प्रतिष्ठितं देवयजनं
 यत्सर्वतः समम्प्रत्येव तिष्ठति यत्रान्याअन्या ओषधयो व्यतिषक्ताः
 स्युस्तद्याजयेत्पशुकाममेतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैवास्मै
 पशून् (३२)

अव रुन्धे पशुमानेव भवति निर्ऋतिगृहीते देवयजने
 याजयेद्यं कामयेत् निर्ऋत्यास्य यज्ञं ग्राहयेयमित्येतद्वै
 निर्ऋतिगृहीतं देवयजनं यत्सदृश्यै सत्या ऋक्षन्निर्ऋत्यैवास्य
 यज्ञं ग्राहयति व्यावृत्ते देवयजने याजयेद्वावृत्कामं यम्पात्रे वा
 तल्पे वा मीमांसेरन्प्राचीनमाहवनीयात्प्रवणः स्यात्प्राचीनं
 गार्हपत्यादेतद्वै व्यावृत्तं देवयजनं वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तते
 नैनम्पात्रे न तल्पे मीमांसन्ते कार्यं देवयजने याजयेद्भूतिकामं
 कार्यो वै पुरुषो भवत्येव॥ (३३)

यातवै हविर्धानंश्च पशून्याप्मनाऽष्टादंश च॥ [६]

तेभ्य उत्तरवेदिः सिंही रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्यातिष्ठते

दे॒वा अ॑मन्यन्त॒ यत॑रान् वा इ॒यमु॑पाव॒थ्स्य॑ति॒ त इ॒दं भ॑विष्यन्तीति॒
तामु॑पा॒मत्र॑यन्त॒ साब्र॑वी॒द्वरं॑ वृ॒णै॒ सर्वा॑न्मया॒ कामा॑न्व्य॒श्जव॑थ॒ पूर्वा॑
तु मा॒ऽग्ने॒राहु॑तिर॒श्जव॑ता॒ इति॑ तस्मा॑दुत्तरवेदिम्पूर्वाम॒ग्नेर्व्या॑घा॒रय॑न्ति॒
वा॒रेवृ॑त॒ः ह्य॑स्यै॒ शम्य॑या॒ परि॑ मिमीते (३४)

मात्रै॒वास्यै॒ साऽथो॑ यु॒क्तेनै॒व यु॒क्तम॑व॒ रुन्धे॑ वि॒त्ताय॑नी
मे॒ऽसी॒त्याह॑ वि॒त्ता ह्ये॑ना॒नाव॑त्ति॒त्ताय॑नी मे॒ऽसी॒त्याह॑ ति॒क्तान्
ह्ये॑ना॒नाव॑दव॒तान्मा॑ नाथि॒तमि॒त्याह॑ नाथि॒तान् ह्ये॑ना॒नाव॑दव॒तान्मा॑
व्यथि॒तमि॒त्याह॑ व्यथि॒तान् ह्ये॑ना॒नाव॑द्विदे॒रग्नि॑र्नभो॒ नाम॑ (३५)

अ॒ग्ने॒ अङ्गि॑र॒ इति॑ त्रि॒रह॑रति॒ य ए॒वैषु॑ लो॒केष्व॒ग्नय॑स्ताने॒वाव॑
रुन्धे॑ तू॒ष्णीं च॑तु॒र्थः॑ ह॒रत्य॑नि॒रुक्त॑मे॒वाव॑ रुन्धे॑ सि॒ः ही॒रसि॑
महि॒षी॒रसी॒त्याह॑ सि॒ः ही॒रह्य॑षा रू॒पं कृ॒त्वोभ॑या॒नन्त॑राप॒क्रम्या॑तिष्ठदु॒रु
प्र॑थस्वो॒रु ते॑ य॒ज्ञप॑तिः प्रथता॒मि॒त्याह॑ यज॑मानमे॒व प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑
प्रथ॑यति ध्रु॒वा (३६)

अ॒सीति॑ स॒ः ह॑न्ति धृ॒त्यै दे॒वेभ्यः॑ शु॒न्धस्व॑ दे॒वेभ्यः॑
शु॒म्भस्वे॒त्यव॑ चो॒क्षति॑ प्र च॑ किरति॒ शु॒द्ध्या॑ इन्द्र॒घोष॑स्त्वा॒ वसु॑भिः
पु॒रस्ता॑त्पा॒त्वित्या॑ह दि॒ग्भ्य ए॒वैनां॑ प्रो॒क्षति॑ दे॒वाः॑ श्वेदु॒त्तर॑वेदि॒रुपा॑व॒वर्ती॑ति
वि॒ ज॑यामहा॒ इत्य॑सु॒रा व॒ज्रमु॑द्यत्य॑ दे॒वान॒भ्याय॑न्त॒ तानि॑न्द्र॒घोषो॑
वसु॑भिः पु॒रस्ता॑दप॒ (३७)

अ॒नु॒द॒त॒ मनो॑जवाः पि॒तृभि॑र्दक्षि॒णतः॑ प्रचे॒ता रु॒द्रैः

यज॑मानाय॒ स्वाहे॑ति॒ ते दे॒वता॑ आ॒शिष॒ उपा॑य॒न्पञ्च॑ कृ॒त्वो
व्याघा॑रयति पञ्चा॑क्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ॑ यज्ञो यज्ञमेवाव॑ रुन्धेऽक्ष॒णया॑

व्याघारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै
भूतेभ्यस्त्वेति सूचमुद्गृह्णाति य एव देवा भूतास्तेषान्तद्भागधेयन्तानेव
तेन प्रीणाति पौतुद्रवान्परिधीन्परि दधात्येषाम् (४१)

लोकानां विधृत्या अग्नेस्त्रयो ज्यायांसो भ्रातर आसन्ते
देवेभ्यो हव्यं वहन्तः प्रामीयन्तः सोऽग्निरभिभेदित्वा वावस्य
आर्तिमार्षिष्यतीति स निलायत स यां वनस्पतिष्ववसन्ताम्पूतुद्रौ
यामोषधीषु तां सुगन्धितेजने याम्पशुषु ताम्पेत्वस्यान्तरा शृङ्गे
तं देवताः प्रैषमैच्छन्तमन्वविन्दन्तमब्रुवन् (४२)

उप न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति सोऽब्रवीद्वरं वृणौ यदेव
गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधिः स्कन्दात्तन्मे भ्रातृणाम्भागधेयमसदिति
तस्माद्यद्गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधिः स्कन्दति तेषान्तद्भागधेयं
तानेव तेन प्रीणाति सोऽमन्यतास्थन्वन्तो मे पूर्वे भ्रातरः
प्रामेषतास्थानि शातया इति स यानि (४३)

अस्थान्यशातयत तत्पूतुद्वभवद्यन्मांसमुपमृतं तद्भुल्लुलु
यदेतान्त्सम्भारान्त्सम्भरत्यग्निमेव तत्सम्भरत्यग्नेः पुरीषमसीत्याहाग्नेर
यत्सम्भारा अथो खल्वाहुरेते वावैनं ते भ्रातरः परि शेरे यत्पौतुद्रवाः
परिधय इति॥ (४४)

वित्वा देवयत एषामब्रुवन् यानि चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

बद्धमवस्यति वरुणपाशादेवैनं मुञ्चति प्र गेनेक्ति मेध्ये एवैनं

करोति सावित्रियर्चा हुत्वा हविर्धाने प्र वर्तयति सवितृप्रसूत
 एवैने प्र वर्तयति वरुणो वा एष दुर्वागुभयतो बद्धो यदक्षः स
 यदुथ्सर्जेद्यजमानस्य गृहानभ्युत्सर्जेत्सुवाग्देव दुर्याँ आ वदेत्याह
 गृहा वै दुर्याः शान्त्यै पत्नी (४५)

उपानक्ति पत्नी हि सर्वस्य मित्रमित्रत्वाय यद्वै पत्नी
 यज्ञस्य करोति मिथुनं तदथो पत्न्या एवैष यज्ञस्यान्वारम्भो-
 ऽनवच्छित्यै वर्त्मना वा अन्वित्य यज्ञं रक्षाँसि जिघाँसन्ति
 वैष्णवीभ्यामृग्भ्यां वर्त्मनोर्जुहोति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञादेव रक्षाँस्यपं
 हन्ति यदध्वर्युरनग्नावाहुतिञ्जुहुयादन्धोऽध्वर्युः स्याद्रक्षाँसि यज्ञं
 हन्युः (४६)

हिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्निवत्येव जुहोति नान्धोऽध्वर्युर्भवति
 न यज्ञं रक्षाँसि घ्नन्ति प्राची प्रेतमध्वरं कल्पयन्ती इत्याह
 सुवर्गमेवैनं लोकं गमयत्यत्र रमेथां वर्ष्मन्पृथिव्या इत्याह वर्ष्म
 ह्येतत्पृथिव्या यद्वैवयजनं शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्विधानं न्दिवो
 वा विष्णवुत वा पृथिव्याः (४७)

इत्याशीर्षदयर्चा दक्षिणस्य हविर्धानस्य मेथीं नि हन्ति
 शीर्षत एव यज्ञस्य यजमान आशिषोऽव रुन्धे दण्डो वा
 औपरस्तृतीयस्य हविर्धानस्य वषट्कारेणाक्षमच्छिन्नद्यत्तृतीयं
 छुदिरहविर्धानयोरुदाह्रियते तृतीयस्य हविर्धानस्यावरुद्धौ शिरो वा

ए॒तद्य॑ज्ञस्य॒ यद्ध॑वि॒र्धानं॑ वि॒ष्णो र॒राट॑मसि॒ विष्णोः॑ पृ॒ष्ठम॒सीत्या॑ह
तस्मा॑दे॒ताव॒द्धा शिरो॑ वि॒ष्युतं॑ वि॒ष्णोः स्यूर॑सि॒ विष्णोर्ध्रु॑वम॒सीत्या॑ह
वैष्ण॒वः हि दे॒वता॑या ह॒विर्धानं॑ यम्प्र॑थमं॒ ग्रन्थिं॑ ग्रं॒थीया॑द्यत्तं न
वि॒स्रः स॒येदमे॑हे॒नाध्व॑र्युः प्र मी॑येत् तस्मा॒त्स वि॒स्रस्यः॑ ॥ (४८)

पत्नीं ह॒न्युर्वा पृथि॒व्या वि॒ष्युतं॑ वि॒ष्णोः प॒द्भिः श॑तिश्च ॥ [९]

दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒स॒व इत्य॑भि॒मा द॑त्ते प्र॒सूत्या॑
अ॒श्विनोर्बा॑हु॒भ्यामित्या॑हा॒श्विनौ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू आस्ता॑ पृ॒ष्णो
हस्ता॑भ्या॒मित्या॑ह॒ यत्यै॑ वज्रं॒ इव॑ वा ए॒षा यद॑भ्रि॒रभ्रि॑रसि॒
ना॒रि॒रसी॒त्याह॑ शान्त्यै॒ काण्डे॑काण्डे॒ वै क्रि॒यमा॑णे य॒ज्ञः रक्षा॑सि
जिघा॑सन्ति॒ परि॑लि॒खितः॑ रक्षः॒ परि॑लि॒खिता॒ अरा॑तय॒ इत्या॑ह
रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै (४९)

इ॒दम॑हः॒ रक्ष॑सो ग्री॒वा अपि॑ कृ॒न्तामि॒ योऽस्मा॑न्द्वेष्टि॒ यं
च॑ व॒यं द्वि॒ष्म इत्या॑ह॒ द्वौ वाव॑ पु॒रुषौ॑ यं चै॒व द्वेष्टि॑ यश्चैनं॒
द्वेष्टि॑ तयो॒रे॒वान॑न्तरायं ग्री॒वाः कृ॒न्तति॑ दि॒वे त्वा॑न्तरि॒क्षाय॑ त्वा
पृथि॒व्यै त्वे॒त्याहै॒भ्य ए॒वैना॑ल्लो॒केभ्यः॑ प्रोक्ष॑ति॒ पर॒स्ता॑र्वा॒चीं प्रोक्ष॑ति॒
तस्मा॑त् (५०)

प॒रस्ता॑र्वा॒चींम॑नु॒ष्या ऊ॒र्जमु॑प॒ जीव॑न्ति॒ क्रूर॑मि॒व वा
ए॒तत्क॑रोति॒ यत्खन॑त्य॒पोऽव॑ नयति॒ शान्त्यै॑ यव॑मती॒रव॑ नय॒त्यूर्ग्वै
यव॑ ऊ॒र्गुदु॑म्बर॒ ऊ॒र्जैवो॒र्जः सम॑र्धयति॒ यज॑मानेन॒ सम्मि॑तौदु॒म्बरी

भवति यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्नूर्जं दधाति पितृणां
सदनमसीति ब्रह्मरिव स्तृणाति पितृदेवत्यम् (५१)

ह्येतद्यन्निखातं यद्वर्हिरनवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवत्यां
निखाता स्याद्वर्हिरवस्तीर्य मिनोत्यस्यामेवैनान्मिनोत्यथो
स्वारुहमेवैनान्ङ्करोत्युदिवः स्तभानान्तरिक्षं पृणेत्याहैषां लोकानां
विधृत्यै द्युतानस्त्वा मारुतो मिनोत्वित्याह द्युतानो ह स्म वै
मारुतो देवानामौदुम्बरीम्मिनोति तेनैव (५२)

एनाम्मिनोति ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिमित्याह यथायजुरेवैतद्
घृतेन द्यावापृथिवी आ पृणेत्यामित्यौदुम्बर्यां जुहोति द्यावापृथिवी
एव रसेनानक्त्यान्तमन्ववस्त्रावयत्यान्तमेव यजमानं तेजसा-
ऽनक्त्यैन्द्रमसीति छुदिरधि नि दधात्यैन्द्रं हि देवतया सदो
विश्वजनस्य छायेत्याह विश्वजनस्य ह्येषा छाया यत्सदो
नवच्छदि (५३)

तेजस्कामस्य मिनुयात्त्रिवृता स्तोमेन सम्मितन्तेजस्त्रिवृतेजस्यैव
भवत्येकादशछदीन्द्रियकामस्यैकादशाक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं
त्रिष्टुगिन्द्रियाव्यैव भवति पञ्चदशछदि भ्रातृव्यवतः पञ्चदशो
वज्रो भ्रातृव्याभिभूत्यै सप्तदशछदि प्रजाकामस्य सप्तदशः प्रजा-
पतिः प्रजापतेरास्या एकविंशतिछदि प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः
स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या उदरं वै सद ऊर्गुदुम्बरो मध्यत

औदुम्बरीम्मिनोति मध्यत एव प्रजानामूर्जं दधाति तस्मात् (५४)

मध्यत ऊर्जा भुञ्जते यजमानलोके वै दक्षिणानि
छुदीःषि भ्रातृव्यलोक उत्तराणि दक्षिणान्युत्तराणि करोति
यजमानमेवायं यजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयं यजमानादुत्तरो-
ऽन्तर्वर्तान्करोति व्यावृत्त्यै तस्मादरण्यं प्रजा उप जीवन्ति परि
त्वा गिर्वणो गिर इत्याह यथायजुरेवैतदिन्द्रस्य स्यूरसीन्द्रस्य
ध्रुवमसीत्याहेन्द्रः हि देवतया सदो यमप्रथमं ग्रन्थिं ग्रन्थीयाद्यत्तं
न विस्रः सयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत तस्मात्स विस्रस्यः॥ (५)

अपहत्यै तस्मात्पितृदेवत्यन्तेनेव नवच्छदि तस्मात्सदः पञ्चदश च॥ [१०]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानं प्राणा उपरवा हविर्धानं
खायन्ते तस्माच्छीर्षन्प्राणा अधस्तात्खायन्ते तस्मादधस्ताच्छीर्ष्णः
प्राणा रक्षोहणो वलगुहणो वैष्णवान्खनामीत्याह वैष्णवा
हि देवतयोपरवा असुरा वै निर्यन्तो देवानां प्राणेषु
वलगात्र्यखनन्तान्बाहुमात्रेऽन्वविन्दन्तस्माद्बाहुमात्राः खायन्त
इदमहं तं वलगमुद्वपामि (५६)

यं नः समानो यमसमानो निचखानेत्याह द्वौ वाव
पुरुषौ यश्चैव समानो यश्चासमानो यमेवास्मै तौ वलगं
निखनन्तस्तमेवोद्वपति सं तृणति तस्मात्सन्तृण्णा अन्तरतः प्राणा
न सम्भिनति तस्मादसम्भिन्नाः प्राणा अपोऽव नयति तस्मादाद्रा
अन्तरतः प्राणा यवमतीरव नयति (५७)

ऊर्ग्वै यवः प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेवोर्जं दधाति बर्हिरवं
 स्तृणाति तस्माँल्लोमशा अन्तरतः प्राणा आज्येन व्याधारयति तेजो
 वा आज्यं प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेव तेजो दधाति हनू वा एते
 यज्ञस्य यदधिषवणे न सं तृणत्यसन्तृण्णे हि हनू अथो खलु
 दीर्घसोमे सन्तृद्ये धृत्यै शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानम् (५८)

प्राणा उपरवा हनू अधिषवणे जिह्वा चर्म ग्रावाणो दन्ता
 मुखमाहवनीयो नासिकोत्तरवेदिरुदरः सदा यदा खलु वै जिह्वया
 दध्वधि खादत्यथ मुखं गच्छति यदा मुखं गच्छत्यथोदरं गच्छति
 तस्माँद्धविर्धाने चर्मत्रधि ग्रावभिरभिषुत्याहवनीये हुत्वा प्रत्यञ्चः
 परेत्य सदासि भक्षयन्ति यो वै विराजो यज्ञमुखे दोहं वेदं दुह
 एवैनमियं वै विराट्स्यै त्वक्कर्मोधोऽधिषवणे स्तना उपरवा ग्रावाणो
 वत्सा ऋत्विजो दुहन्ति सोमः पयो य एवं वेदं दुह एवैनम्॥ (५९)

वपामि यवंमतीरवं नयति हविर्धानमेव त्रयोविंशतिश्च॥ [११]

चात्वालाश्वमुर्गाय यद्वैसर्जनानि वैष्णव्यर्चा पृथिव्यै साध्या इषे त्वेत्यग्निना पर्यग्नि पशोः पशुमालभ्य
 मेदंसा सुचावेकादश॥ [१२] चात्वालाद्देवानुपैति मुञ्चति प्रह्वियमाणाय पर्यग्नि पशुमालभ्य चतुष्पादो
 द्विषष्टिः॥ 62॥ चात्वालात्पशुं दधाति॥

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>